

PETER S. MILAN

JOSEF POSPÍCHAL

MYŠIACI

NA PRVEJ VÝPRAVE

Pierot

PETER S. MILAN

JOSEF POSPÍCHAL

MÝŠIACI

NA PRVEJ VÝPRAVE

 Pierot

VÝPRAVA DO NEZNÁMA

Dnešný deň je pre myšiakov Adka a Matka naozaj výnimočný. Čaká ich výprava do neznáma a pôjdu úplne, ale úplne sami.

„Budte opatrní,“ nabádal ich otecko, keď sa rozchádzali v predsieni pri zmetáku.

„Viete, že Rybárik nemá myši rád,“ pokračoval a ich netrpezlivosť si nevšímal. „Hlavne si dajte pozor na kocúra Mura. Síce v noci obvykle spí s pani Rybárikovou v posteli, ale je to predsa len kocúr. Neradno mu veriť.“

Chlapci žuvali žuvačku, ktorú našli vyplúvnutú na chodbe a o ktorú sa spravodlivo rozdelili.

„Páni, to bude super,“ chveli sa obaja nedočkavosťou. Už aby ich ocko pustil. „Prečo nás tu vlastne zdržuje? Sme vari malí?“ Nahlas poslušne odpovedali: „Áno, budeme opatrní,“ ale naďalej obidvaja svetácky prežúvali. Mali v hlavičkách dôležitejšie veci než rodičovské obavy.

Oteckov starostlivý hlas od samej nedočkavosti ani nevnímali. „Videl som Rybárika chystať pasce. Dal do nich úžasne voňajúce kúsky syra. Tak nie aby vám napadlo chcieť si kúsok odlúpnuť.“

Viete, ako vyzerajú pasce?“ spýtal sa ich, ale na odpoveď nečakal: „To sú také malé doštičky s kovovou pružinou, ktorých naposledy priniesol za plnú tašku.“

Chlapci prikyvovali, ako keby pozorne počúvali, ale ockov starostlivý hlas im šiel jedným uchom dnu a druhým hneď von.

„Jasné, ocko, dáme si pozor. I na pasce,“ netrpezlivo mu skočili do reči. „Tak už môžeme ísť?“

Páni, to bude dobrodružstvo. Nikto ich pri tom nebude stále napomínať, Adko, tam nechod', Maťko, toto nerob... Možno nájdú aj niečo dobré pod zub... Obaja si pri tej myšlienke oblizli fúziky. Už dlho sa túžili pozrieť i ďalej než pár krokov od myšej diery za knižnicou v domčeku Márie a Alfonza Rybárikovcov.

